

ข้อบังคับคณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายในบังคับของกฎหมายควบคุม
สำหรับของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและนำเข้าไปในเขตประกอบการเสรี
โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งออกป้อนราชอาณาจักร
พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงประกาศคณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เรื่อง การขอได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายในบังคับของกฎหมายควบคุมสำหรับของหรือวัตถุดิบที่นำเข้าไปในเขตประกอบการเสรี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ และมาตรา ๔๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา ๒๓ (๑) และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ และมติคณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ คณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับคณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายในบังคับของกฎหมายควบคุมสำหรับของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและนำเข้าไปในเขตประกอบการเสรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งออกป้อนราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เรื่อง การขอได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายในบังคับของกฎหมายควบคุมสำหรับของหรือวัตถุดิบที่นำเข้าไปในเขตประกอบการเสรี ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“กฎหมายควบคุม” หมายความว่า กฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักร การส่งออกป้อนราชอาณาจักร การครอบครองหรือการใช้ประโยชน์ซึ่งของดังกล่าวที่นำเข้าไปในเขตประกอบการเสรี หรือเกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพ การประทับตราหรือเครื่องหมายใดๆ แก่ของนั้น แต่ไม่รวมถึงกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

“ของ” หมายความว่า ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร หรือวัตถุดิบภายในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตประกอบการเสรีเพื่อผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดกับของนั้นหรือเพื่อพาณิชย์กรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร แต่ทั้งนี้มิได้หมายความรวมถึงวัตถุดิบภายในราชอาณาจักรที่นำเข้าไปในเขตประกอบการเสรีโดยไม่ได้ผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดกับของนั้น

“เขตประกอบการเสรี” หมายความว่า เขตพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์กรรมเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจ การรักษาความมั่นคงของรัฐ สุวีติภาพของประชาชน การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม หรือความจำเป็นอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยของที่นำเข้าไปในเขตดังกล่าวจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร และค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นตามที่กฎหมายบัญญัติ

“พาณิชย์กรรม” หมายความว่า การค้าหรือการบริการในเขตประกอบการเสรี

“คำขอ” หมายความว่า คำขอนำเข้าเข้าไปในเขตประกอบการเสรี

“ผู้ประกอบการกิจการ” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์กรรมในเขตประกอบการเสรี

ข้อ ๕ การขอนำเข้าของที่จะได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายในบังคับของกฎหมายควบคุมเพื่อนำเข้าไปในเขตประกอบการเสรีแบ่งเป็น ๒ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) การขอได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายในบังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้าของเข้ามาในราชอาณาจักร การส่งออกไปนอกราชอาณาจักร การครอบครองหรือการใช้ประโยชน์ซึ่งของดังกล่าวที่นำเข้าไปในเขตประกอบการเสรี แต่ไม่รวมถึงกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(๒) การขอได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายในบังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพ การประทับตราหรือเครื่องหมายใด ๆ แก่ของนั้นที่นำเข้าไปในเขตประกอบการเสรี แต่ไม่รวมถึงกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

ข้อ ๖ ของที่จะขอได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายในบังคับของกฎหมายควบคุมเพื่อนำเข้าไปในเขตประกอบการเสรี ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ของนั้นต้องมีไซ้ของที่ต้องห้ามนำเข้ามาในราชอาณาจักร

(๒) ของนั้นต้องไม่ขัดกับสนธิสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

(๓) ของนั้นต้องไม่มีขั้นตอนในการควบคุมอื่นใด เว้นแต่ขั้นตอนในขณะนำเข้า

(๔) ของนั้นต้องสามารถควบคุมปริมาณการใช้งาน และมีการบันทึกบัญชีทางอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถตรวจสอบได้

(๕) ของนั้นต้องมีสถานที่เก็บที่ปลอดภัย แข็งแรง และในกรณีที่มีการนำของนั้นเข้าไปในเขตประกอบการเสรีเป็นการประกอบกิจการโรงงาน การประกอบกิจการโรงงานนั้นต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ตลอดจนกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย

ในการพิจารณาลักษณะของของตามวรรคหนึ่ง หากเป็นการขอได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายในบังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้าในราชอาณาจักร การส่งออกใบอนุญาตการครอบครองหรือการใช้ประโยชน์ซึ่งของดังกล่าวที่นำเข้าไปในเขตประกอบการเสรี ให้คณะกรรมการ กนอ. แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อพิจารณาและให้ความเห็น และเมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้ว ให้แจ้งผลการพิจารณาและความเห็นต่อ กนอ. เพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๗ ผู้ที่ประสงค์จะนำของที่จะขอได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายในบังคับของกฎหมายควบคุมเข้าไปในเขตประกอบการเสรี จะต้องเป็นผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการในเขตประกอบการเสรี โดยให้ยื่นคำขอต่อ กนอ. ตามแบบที่ กนอ. กำหนด อย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อมูล ดังต่อไปนี้

- (๑) ชนิดและปริมาณของของที่จะนำเข้า ระยะเวลาที่นำเข้า การจัดเก็บ และการส่งออก
- (๒) ขบวนการผลิต (Flow Chart)
- (๓) สูตรการผลิต
- (๔) สำเนาภาพถ่ายของของที่จะนำเข้า
- (๕) สำเนาภาพถ่ายของของที่จะส่งออก
- (๖) แบบแปลนของสถานที่เก็บของ
- (๗) เส้นทางขนส่งและพาหนะที่ใช้ในการขนส่ง
- (๘) หนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลที่กระทรวงพาณิชย์ออกให้ไม่เกินหกเดือน
- (๙) หลักฐานหรือเอกสารอื่นๆ ถ้ามี

ข้อ ๘ ผู้ที่ประสงค์จะนำของที่จะขอได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายในบังคับของกฎหมายควบคุมเข้าไปในเขตประกอบการเสรีเพื่อพาณิชย์กรรม จะต้องเป็นผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการในเขตประกอบการเสรี โดยให้ยื่นคำขอต่อ กนอ. ตามแบบที่ กนอ. กำหนด อย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อมูล ดังต่อไปนี้

- (๑) ชนิดและปริมาณของของที่จะนำเข้า ระยะเวลาที่นำเข้า การจัดเก็บ และการส่งออก
- (๒) สำเนาภาพถ่ายของของที่จะนำเข้า
- (๓) สำเนาภาพถ่ายของของที่จะส่งออก
- (๔) แบบแปลนของสถานที่เก็บของ
- (๕) เส้นทางขนส่งและพาหนะที่ใช้ในการขนส่ง
- (๖) หนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลที่กระทรวงพาณิชย์ออกให้ไม่เกินหกเดือน
- (๗) หลักฐานหรือเอกสารอื่นๆ ถ้ามี

ข้อ ๙ ให้ กนอ. ตรวจสอบคำขอตามข้อ ๗ และข้อ ๘ ให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ กนอ. ได้รับคำขอ

กรณีคำขอหรือเอกสารของข้อมูลคำขอไม่ครบถ้วน ให้ กนอ. แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบทันที ถ้าเป็นกรณีที่สามารถแก้ไขหรือเพิ่มเติมได้ในขณะนั้น ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วน ถ้าเป็นกรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้ กนอ. บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกความบกพร่องนั้นให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด หากผู้ยื่นคำขอไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอละทิ้งคำขอนั้น และให้ กนอ. คืนเรื่องให้แก่ผู้ยื่นคำขอ

กรณีที่ กนอ. ตรวจสอบแล้วเห็นว่าคำขอหรือเอกสารของข้อมูลคำขอมีความครบถ้วนและถูกต้องหรือผู้ยื่นคำขอได้แก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมครบถ้วนตามที่ได้แนะนำหรือตามที่ปรากฏในบันทึกความบกพร่องตามวรรคสองแล้ว ให้ กนอ. ดำเนินการ แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีการขอได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายในบังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้าในราชอาณาจักร การส่งออกป็นอกราชอาณาจักร การครอบครองหรือการใช้ประโยชน์ซึ่งของดังกล่าวที่นำเข้าไปในเขตประกอบการเสรีตามข้อ ๕ (๑) ให้ กนอ. นำเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาตามข้อ ๑๐ ภายในสามสิบวันทำการนับแต่วันที่ผู้ยื่นคำขอจัดส่งเอกสารและหลักฐานถูกต้องครบถ้วน

(๒) กรณีการขอได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายในบังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพ การประทับตราหรือเครื่องหมายใดๆ แก่ของนั้นที่นำเข้าไปในเขตประกอบการเสรีตามข้อ ๕ (๒) ให้ กนอ. พิจารณาดำเนินการตามข้อ ๑๑ ต่อไป

ข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการพิจารณาคำขอตามข้อ ๙ (๑) ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจาก กนอ.

กรณีคณะกรรมการพิจารณาเห็นควรอนุญาตให้นำของเข้าไปในเขตประกอบการเสรีโดยให้ได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายในบังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้าในราชอาณาจักร การส่งออกป็นอกราชอาณาจักร การครอบครองหรือการใช้ประโยชน์ซึ่งของดังกล่าวได้ ให้กำหนดประเภทหรือชนิดของของที่จะนำเข้าไว้ในใบรับรอง รวมทั้งกำหนดเวลาสำหรับการนำของเข้าไปในเขตประกอบการเสรีไว้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบรับรองนั้นโดยนับถึงสิ้นปีปฏิทินของปีนั้น และให้ กนอ. แจ้งผลการพิจารณา พร้อมทั้งออกใบรับรองชนิดของของนั้นแก่ผู้นำเข้า หน่วยงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายควบคุมนั้นๆ และเจ้าหน้าที่ศุลกากรทราบเพื่อปฏิบัติพิธีการศุลกากรเกี่ยวกับการนำของเข้าไปในเขตประกอบการเสรีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนด ทั้งนี้ ให้ กนอ. ดำเนินการดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ กนอ. ได้รับแจ้งผลการพิจารณาจากคณะกรรมการ

กรณีที่ของที่จะนำเข้าไปในเขตประกอบการเสรีเป็นของประเภทหรือชนิดของของที่คณะกรรมการได้เคยพิจารณาอนุญาตแล้วตามวรรคสอง ให้ กนอ. พิจารณาอนุญาตให้นำของดังกล่าวเข้าไปในเขตประกอบการเสรีได้โดยไม่ต้องเสนอคณะกรรมการพิจารณาอีก และให้ กนอ. แจ้งผลการพิจารณา พร้อมทั้งออกใบรับรองชนิดของของนั้นแก่ผู้นำเข้า หน่วยงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายควบคุมนั้นๆ และเจ้าหน้าที่ศุลกากรทราบเพื่อปฏิบัติพิธีการศุลกากรเกี่ยวกับการนำของเข้าไปในเขตประกอบการเสรีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนด ทั้งนี้ ให้ กนอ. ดำเนินการดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ กนอ. ได้พิจารณาแล้วเสร็จ

ใบรับรองตามวรรคสองและวรรคสาม ให้มีอายุคราวละไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบรับรองนั้น และให้เป็นไปตามแบบที่ กนอ. กำหนด

ในกรณีที่คณะอนุกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่สมควรให้นำของเข้าไปในเขตประกอบการเสรี ให้ กนอ. แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบต่อไป ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิผู้ขอในการยื่นคำขอใหม่พร้อมเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม

ข้อ ๑๑ กรณี กนอ. พิจารณาเห็นควรอนุญาตให้นำของเข้าไปในเขตประกอบการเสรีโดยให้ได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายในบังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพ การประทับตราหรือเครื่องหมายใดๆ แก่ของนั้นได้ ให้ กนอ. แจ้งผลการพิจารณา พร้อมทั้งออกใบรับรองชนิดของของนั้นแก่ผู้นำเข้าทราบ เพื่อปฏิบัติพิธีการศุลกากรเกี่ยวกับการนำของเข้าไปในเขตประกอบการเสรีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนด ทั้งนี้ ให้ กนอ. ดำเนินการดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ กนอ. ได้พิจารณาแล้วเสร็จ

ใบรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้มีอายุคราวละไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบรับรองนั้นโดยนับถึงสิ้นปีปฏิทินของปีนั้น และให้เป็นไปตามแบบที่ กนอ. กำหนด

ในกรณีที่ กนอ. พิจารณาแล้วเห็นว่าไม่สมควรให้นำของเข้าไปในเขตประกอบการเสรี ให้ กนอ. แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิผู้ขอในการยื่นคำขอใหม่พร้อมเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม

ข้อ ๑๒ ผู้ประกอบกิจการต้องจัดทำรายงานการนำของเข้าไปในเขตประกอบการเสรีตามข้อ ๗ และข้อ ๘ ตามแบบที่ กนอ. กำหนด โดยให้ยื่นแบบรายงานดังกล่าวต่อ กนอ. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของทุกๆ เดือน

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ผู้นำเข้าของตามข้อ ๗ และข้อ ๘ ประสงค์จะขอรับสิทธิประโยชน์ตามมาตรา ๔๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ ต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้ว่าการ กนอ. กำหนด

ข้อ ๑๔ ให้ผู้ว่าการรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

กช ล

(นายกอบชัย สังสิทธิสวัสดิ์)

ประธานกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย